

[Samuelsen.]

Hvis man tænker på, hvordan erhvervsorienteringen i gymnasieskolen er udviklet i de sidste år og blevet forbedret og forbedret, tror jeg — og det var hr. Robert Christensen også inde på — at det er begrænset, hvad der yderligere kan foretages. Man kan både give erhvervsorientering og studievejlede, lige så meget man vil, men der vil altid være en kategori af elever, som ikke vil annamme det, man siger, og som altså går ind til et studium, ligegyldigt hvad der bliver sagt til dem. Nu går studievejledning og erhvervsvejledning i og for sig heller ikke ud på, at man skal fraråde, men man må jo godt fortælle, hvad man mener eleverne vil være særlig velegnede til.

Jeg imødeser altså ingen katastrofe, fordi ministeren får denne bemyndigelse til at give punktvis adgangsbegrænsninger, men jeg appellerer stærkt til, at vi nu for alvor får sat skub i centertanken og får løst problemerne om de studieretninger, hvor der virkelig for alvor er adgangsbegrænsning, og hvor der er mangel.

Poul Dam: Det er et yderst interessant lovforslag. Det betyder nemlig noget helt andet, end hvad der står i det.

Det første punkt fortæller, at undervisningsministeren kan bestemme, at realafdelingen ved en gymnasieskole afvikles. Når man læser bemærkningerne, viser det sig, at det betyder det ikke. Det betyder, at undervisningsministeren kan bestemme, at der skal være realafdelinger ved ganske enkelte gymnasieskoler i landet, men ellers ikke. Hvorfor har man egentlig ikke skrevet det? Hvorfor skal man anvende sådan en Christiansborgsk form, som gør, at ingen, der læser loven uden at have bemærkningerne ved siden af sig, forstår, hvad sagen egentlig drejer sig om? Jeg tror godt, at man, uden at der gik nogen stykker af undervisningsministeren, kunne formulere det om, således at meningen stod også i loven.

Nu kan det være et spørgsmål, om det er en pædagogisk rigtig udvej. Det kan godt

være, at man kan spare nogle penge på længere sigt ved at fjerne realafdelingerne fra gymnasieskolerne, og jeg kan godt se, at man, som hr. Samuelsen sagde, kan spare nogle musvitter og noget andet i samlingerne, som man ikke behøver af hensyn til gymnasiet, men skal have af hensyn til realklasserne. Men der er jo ikke alene elever i gymnasieskolerne, der er også gymnasielærere, og ville det egentlig ikke være ganske sundt, hvis gymnasielærere også i fremtiden vidste, at gymnasielærere ikke fødtes som 1. g'ere, men havde udviklet sig indtil da? Man har undertiden fornemmelsen af på visse af vore gymnasier, at kendskabet til udviklingen i de egentlige barndomsår og de tidligere skoletrin ikke er særlig stort, og at det har været nyttigt for adskillige gymnasielærere at have den kontakt med tidligere klassetrin.

Dertil kommer, at jeg slet ikke tror, at ministeren kan have ret i, som der står i bemærkningerne, at overflytningen af disse elever til de kommunale realskoler ikke vil medføre en forøgelse af klassetallet. Der må være en række steder i landet, hvor en gymnasieskole udgør en forholdsvis stor del af det samlede skolebillede, og hvor det at flytte realskolen over i det kommunale skolevæsen må betyde, at der kommer en realklasse til. Hvis det ikke sker, vil i hvert fald klassekvotienten stige, og det må gælde over det hele. Men hvis også realskoleelever er voksne mennesker, betyder det ifølge ministeren ikke så forfærdelig meget, om kvotienten stiger og der bliver flere at undervise. Det må vi så håbe er rigtigt.

Nok om det.

Det andet, som er det, der har den store interesse, er denne uskyldige § 8 om, at studentereksamen efter de derom gældende regler giver ret til indskrivning ved universiteterne og andre højere læreanstalter. De derom gældende regler finder man nede i bemærkningerne, hvor der heller ikke står noget om dem. Flere af ordførerne siger, at de er helt trygge ved at give ministeren denne bemyndigelse, for han vil sikkert